

HET JUBILEUM-CONGRES VAN DE MAATSCHAPPIJ

Toen dit nummer reeds was opgemaakt, heeft het grandioze festijn ter gelegenheid van het gouden bestaan van de Maatschappij zijn plaats in de recente historie van onze beroepsorganisatie bereids ingenomen. Wij zullen ons derhalve om technische redenen moeten beperken tot een korte weergave van de indrukken die een deelnemer gedurende de dagen van 10 tot 12 juni j.l. in en rond het Kurhaus te Scheveningen in velerlei vorm en schakering heeft kunnen opdoen.

De leden zijn op het stuk van organisatie van de Maatschappij heel wat gewend en ook nu weer hebben conceptie en voorbereiding aan de herdenking van een halve eeuw maatschappelijke activiteiten zodanig gestalte gegeven dat deze de toets van elke veeleisende kritiek glansrijk heeft kunnen doorstaan.

In de lijst van op verpozing gerichte feestelijke bijeenkomsten was een wetenschappelijk programma gevat, dat zowel door veelzijdigheid van onderwerpen als door de keuze van eigen en vooral ook buitenlandse sprekers, een belofte inhoud die ten volle is nagekomen.

Van de laatste mogen als prominenten worden genoemd: Prof. BAUME (Genève), Prof. LANGELAND (Buffalo), mondhistoloog, Dr. HILLENBRAND, de secretaris van de American Dental Association, Prof. COHEN, hoofd van de tandheelkundige afdeling van het Royal College of Surgeons of England, Dr. BREWER, kolonel bij de tandheelkundige dienst van de Amerikaanse Luchtmacht, Prof. LÖE (Aarhus) parodontoloog van de tandheelkundige hogeschool, Dr. LEATHERMAN (Londen) de secretaris van de F.D.I., R.O. WALKER, voorzitter van de commissie voor sociale tandheelkunde van de F.D.I., Prof. BERGGREN van de universiteit van Stockholm en directeur van het Eastman Instituut, Dr. MÜLLER, de voorzitter van het Bundesverband der Deutschen Zahnärzte en als laatste doch zeker niet de minste, onze oud-landgenoot Prof. MOORREES (Boston).

Wij vermelden slechts deze voordrachtgevers zonder daarbij te kort te willen doen aan de sprekers van eigen bodem, die eveneens waardevolle bijdragen tot het wetenschappelijk geheel hebben geleverd, uitgespreid over de onderscheidene secties waarin de tandheelkunde kan worden verdeeld. De secties werden ingeleid met verhandelingen over het thema, de toekomst der tandheelkunde, en naderhand besloten met gezaghebbende antwoorden op de vraag hoe een optimale tandheelkundige verzorging voor de bevolking kan worden bereikt.

Wat het programma niet onthulde was de verrassing dat in aansluiting op de openingsrede van de voorzitter, coll. BOELEN, de staatssecretaris voor volksgezondheid en sociale zaken, Dr. BARTELS het woord kon worden verleend om van zijn bijzondere belangstelling voor de sociale aspecten van de tandheelkunde te getuigen.

Het Congres was tevens dienstbaar gemaakt aan de behoefte om op dit passende tijdstip een onderscheiding te verlenen aan enige personen die zich, hetzij voor

de tandheelkunde in het algemeen dan wel voor de Maatschappij in engere zin, verdienstelijk hebben betoond. Zo werden tot erelid benoemd: DR. J. DELIBÉROS (Parijs), oud-voorzitter van de F.D.I., DR. E. MÜLLER (Hamburg), voorzitter van de F.D.I., F. DUYVENSZ, mede-oprichter van de Maatschappij, Prof. M. HUT, voorzitter van het Comité de Liaison (inzake de E.E.G.), J. Th. L. ROZENDAAL, oud-voorzitter van de Maatschappij en Prof. Dr. K. C. WINKLER.

Voorts werd het lidmaatschap van verdienste toegekend aan G. Th. E. R. ARNOLD, O. BACKER DIRKS, N. A. K. M. VAN ERP en H. LOEB.

De organisatoren hadden zich niet tevreden gesteld met enkel voordrachten maar, gegeven het visuele karakter van ons beroep, ook een paar tentoonstellingen ingericht. Een ervan had betrekking op de tandheelkundige opvoeding en voorlichting en was tot stand gekomen in samenwerking met het Ivoren Kruis, die daarvoor de directeur van de Baselse schooltandklinik, Dr. GUTHERZ, bereid had gevonden om er suggestieve panelen voor te vervaardigen. Tevens werd een doorlopend filmprogramma vertoond met betrekking tot de voorlichting inzake de jeugdzorg.

Een tweede tentoonstelling was gericht op bevordering van een efficiënte werkwijze in de praktijkkamer, eerstens door vermindering van een ongunstige en het aannemen van een juiste lichaamshouding naast de stoel, het gebruik van een daarop aangepaste installatie en een uitgekiende samenwerking met de assistente. Aan deze expositie had coll. ARNOLD (Den Haag) het aanzijn gegeven.

Anticiperend op de invoering van het instituut der mondhygiënisten was (door bemiddeling en met steun van de A.D.A.) een vijftal, in hun organisaties voraanstaande vertegenwoordigsters van deze categorie hulpkrachten in Amerika en Engeland, bereid gevonden om gedurende het congres aan de deelnemers te laten zien op welke wijze zij de hun toegedachte taak bij de patiënt verrichten, tot welk doel een aantal installaties was opgesteld. Zij trokken uiteraard veel belangstelling.

Volledigheidshalve zij nog vermeld dat een aanmerkelijk aantal gereputeerde fabrikanten uit de dental-branche demonstraties lieten geven aangaande de juiste verwerking van door hen in de handel gebrachte recente materialen. Ook de betreffende demonstratoren hadden niet te klagen over gebrek aan bezoek bij hun tafel.

Wat de „social events” betreft, ook deze hebben niet nagelaten het congres aan de verwachtingen van de deelnemers te doen beantwoorden. Een ontvangst door het Gemeentebestuur werd gevolgd door een feestelijk samenzijn om en in het Kurhaus, waarbij de Marinierskapel van de Kon. Marine met een promenadeconcert haar muzikale best deed om de stemming op hoog peil te houden.

Een speciale schouwburgvoorstelling door de Haagse Comedie van een met veel verve over het voetlicht gebracht boulevardstuk, werd op de laatste congresdag besloten met een galafeest in het statige milieu van de sociëteit „De Witte”. Hier werd tot de komst van het daglicht, naast spijs en drank, volop gelegenheid geboden tot naarstig eerbetoon aan Terpsychoré onder de welluidende klanken van Jan Corduwener en de zijnen. Ook such is life in dentistry.

Een summier verslag als het voorgaande, dat slechts een glimp kan geven van de veelheid van het gebodene, zou nog verder tekort schieten als de gedachten van de schrijver ervan niet ook zouden uitgaan naar degenen, die maanden lang zich hebben ingespannen om voor de gulden staat van dienst van onze beroepsorganisatie, bij de herdenking ervan, een daaraan evenredige omlijsting te ontwerpen en te verwerkelijken. Een encadrering, die – zoals pas na afloop zal blijken – de deelnemers aan het jubileum-congres in overvoldaanheid huiswaarts heeft doen keren met het gevoel, door de verscheidenheid van het gebodene in alle opzichten aan hun trek te zijn gekomen.

Daarbij moet men wel tot de overtuiging geraken dat – zoals doorgaans – enkele leden der beide commissies het leeuwedeel van de voorbereiding voor hun rekening hebben genomen. Een bijzonder woord van hulde komt ongetwijfeld toe aan het driemanschap: BOELEN, STORK en LANKHOF, al was het slechts voor hetgeen zij tijdens de drie congresdagen hebben moeten verrichten om de proef op de som van de realisatie der voorbereiding en verwachtingen tot een succes te maken, zowel voor de deelnemers als voor hun eigen gevoel. Deze hulde houdt niet in dat de overige commissieleden, die voor het oog van de deelnemer minder naar voren zijn getreden, niet evenzeer op waardering aanspraak kunnen laten gelden. Wij hopen van harte dat zij die op het welslagen van het Congres, zijnde het resultaat van hun organisatorische capaciteiten, gevoel voor stijl, vindingrijkheid en de moeizame zorg voor alle details, hun stempel hebben gedrukt, naar deze jubileumviering met voldoening zullen terugzien. Een voldoening, die slechts een zeer bescheiden beloning kan zijn voor de ontzaglijke inspanning en tijd, die zij zich hebben getroost om vooral niet beneden de maat der gewekte verwachtingen te blijven.

Het is onze indruk dat zij daar eerder een stuk boven uit zijn gekomen.

B.